

Arrest

nr. 57 014 van 28 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cambodjaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VERRIEST loco advocaat R. SUKENNIK en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Cambodjaan afkomstig uit Phnom Penh. Sinds 24 januari 2005 bent u lid van de oppositiepartij Sam Rainsy. Op 10 januari 2009 werd u ondervoorzitter van de jongeren voor uw buurt. Uw activiteiten en taken bestonden er in om pamfletten uit te delen, mensen te overtuigen lid te worden van de Sam Rainsy partij en het organiseren van manifestaties naar aanleiding van de verkiezingen in juli 2008. Omwille van uw activiteiten werd u bedreigd door de politie. Op 10 september 2008 ging u armen opzoeken om deel te nemen aan een vergadering van de Sam Rainsy partij. U werd vervolgens door de politie aangemaand om met die activiteiten te stoppen. Desondanks

die bedreiging, zette u die activiteiten verder. Op 5 januari 2009 kreeg u de melding dat er een bord van uw partij door leden van de regeringspartij "CPP" (Cambodian Peoples Party) werd neergehaald. Toen u poolshoogte ging nemen werd u opnieuw door de politie aangemaand om uw activiteiten voor Sam Rainsy stop te zetten. U werd met de dood bedreigd indien u daaraan geen gevolg zou geven. Toch bleef u zich verder inzetten voor Sam Rainsy. Zo ging u samen met leden van de partij naar de Svay Rieng provincie, nabij de Vietnamese grens, waar een festival plaatsvond nabij de Angrumenh Pagoda. In Svay Rieng meldden dorpingen aan Sam Rainsy, de voorzitter van de Sam Rainsy-partij, dat grenspalen met goedkeuring van Hun Sen verplaatst werden waardoor Cambodische boeren een gedeelte van hun rijstvelden aan Vietnam verloren. Sam Rainsy vernielde vervolgens die grenspalen en gaf nadien een toespraak. Naar aanleiding van dat incident waren er convocaties tegen Sam Rainsy om hem voor het gerecht te dagen. Op 28 oktober 2009 had u in een drankgelegenheid verteld over wat er in Svay Rieng gebeurd was. Enkele aanhangers van de "CPP" hadden gehoord wat u vertelde. Nadien werd u door politie in burger gevolgd tot aan uw huis en er werd geroepen dat u zou vermoord worden als u geen afstand nam van de Sam Rainsy-partij. U contacteerde de voorzitter van de Sam Rainsy-partij in uw wijk, My Rasmey, en deze vertelde dat u beter bij hem ging onderduiken. Daar kreeg u een telefoon van het parlementslid Ho Vann, die u opgebeld met de melding dat u moest oppassen. Na een verblijf van drie dagen bij My Rasmey vertrok u naar Siem Reap, waar u een drietal weken verbleef om nadien onder te duiken in Battambang. Na een drietal weken keerde u terug naar Phnom Penh, waar u een huis huurde in de buurt van de Soriya markt. U keerde niet meer terug naar uw huis en nadat u een uitreisvisum verkregen had vertrok u op 19 december 2009 vanuit Phnom Penh per vliegtuig naar Bangkok. Via Bangkok reisde u verder naar Frankfurt en via Frankfurt naar België. Op 28 december 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : diverse foto's met u en partijleden van Sam Rainsy waaronder de voorzitter Sam Rainsy zelf, een lidkaart van Sam Rainsy-partij, een uitnodiging om deel te nemen aan een vergadering van de partij in november 2009, uw Cambodische paspoort."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemene principe van goed bestuur en van "de principes van voorzichtigheid en nauwkeurigheid". Verzoeker roept ook een duidelijke beoordelingsfout in.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht dat u Cambodia diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Cambodia alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Voorreerst kunnen er vragen worden gesteld bij uw voorgehouden politiek profiel en uw engagement voor de Sam Rainsy-partij. Zo beweerde u ondervoorzitter te zijn van de jongeren in uw wijk doch u kunt geen enkel document voorleggen die deze functie kan staven. De lidkaart die u voorlegde duidt enkel aan dat u lid bent van Sam Rainsy maar vermeldt niet de functie. Ook in de uitnodiging om deel te nemen aan een vergadering in november 2009 staat uw functie niet vermeldt, wat op zich toch wel bevreemdend te noemen is. Op de vraag of u in Cambodia over documenten beschikt waarop wel vermeld staat dat u ondervoorzitter bent geeft u een bevestigend antwoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer dan werd gevraagd welke documenten dat dan wel zijn stelde u dat eigenlijk niet te weten en verklaarde u dat u wel dergelijk document (dat zou aantonen dat u ondervoorzitter bent) kunt laten maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Deze verklaring doet echter vragen rijzen over de waarde van de documenten die u in Cambodia heeft verkregen.

Voorts is het opvallend dat u eigenlijk niet het partijprogramma kent van de "Sam Rainsy-partij" (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Nochtans verklaarde u dat u uw studies stopzette om de partij van Sam Rainsy te vervoegen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en verder in het gehoor stelde u dat u het partijprogramma aan jongeren in de wijk uitlegde (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook wist u niet wanneer de partij werd opgericht en hoeveel zetels ze bij de laatste verkiezingen hebben behaald (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel, waardoor de geloofwaardigheid dat u omwille van uw activiteiten voor "Sam Rainsy" partij zou worden vervolgd op de helling komt te staan.

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de periode dat u verklaarde ondergedoken te zijn niet coherent zijn. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u tot aan uw vertrek uit Cambodia, in december 2009, op uw thuisadres in Phnom Penh woonde en toen nooit op andere adressen heeft verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Later in het gehoor stelde u dan weer dat u reeds eind oktober 2009 uw thuisadres verliet om te gaan onderduiken omdat u door de politie werd bedreigd. U beweerde tevens dat u nooit teruggekeerd bent naar uw ouderlijk huis (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U stelde verder dat u eerst een drietal dagen verbleef bij een partijlid in Phnom Penh. Vervolgens zou u naar Siem Reap gegaan zijn waar u een drietal weken bij uw oom verbleef om vervolgens naar Battambang te gaan waar u een drietal weken in Battambang bij uw grootvader verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Pas in december 2009 keerde u terug naar Phnom Penh waar u nog een tweetal weken verbleef in een huis dat u huurde nabij de Soriya markt (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Vervolgens werd u gevraagd wanneer en waar de vergadering plaatsvond waarvan u een uitnodiging voorlegde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U vertelde dat die vergadering eind november in Phnom Penh plaatsvond en dat u daaraan deelnam (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze verklaring klopt echter niet met de periodes dat u beweerde ondergedoken te zijn. Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat u eind november in Battambang verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Uw incoherente verklaringen over de periodes dat u ondergedoken leefde raken de kern van uw asielrelaas. U verklaarde immers dat u door die bedreigingen ging onderduiken in afwachting om Cambodia te verlaten. Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vluchtmotieven en kan ook niet worden gesteld dat u in aanmerking komt voor het statuut van Subsidiaire Bescherming. Ook voor het verkrijgen van het Subsidiaire Beschermingsstatuur is het immers essentieel dat u geloofwaardige verklaringen aflegt wat in casu niet het geval is.

In het licht van bovenstaande verklaringen zijn de documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Het paspoort bewijst uw identiteit en nationaliteit. De foto's, de lidkaart en de uitnodiging van de vergadering van de "Sam Rainsy-partij" geven een indicatie dat u eventueel betrokken bent bij die partij, maar bewijzen niet dat u, omwille banden met die partij, in Cambodja wordt vervolgd. Een begin van bewijs dat u door de Cambodjaanse autoriteiten wordt gezocht kunt u niet voorleggen, er zou immers geen officiële aanklacht tegen u bestaan. Wat op zich opmerkelijk is daar er wel rechtszaken hangende zijn tegen prominente leden van de "Sam Rainsy-partij" en Sam Rainsy zelf. Bovenstaande vaststelling en het feit dat u probleemloos met eigen paspoort uit Cambodja kon vertrekken wijst er allerm minst op dat u door de Cambodjaanse autoriteiten wordt geviseerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.5. Verzoeker doet gelden dat de authenticiteit van de lidkaart niet betwist wordt, dat er niets onsamenhangend is aan het feit dat deze kaart de functie niet vermeldt en dat het ontbreken van de vermelding van rang geen invloed heeft op de realiteit van verzoekers politieke engagement. Bovendien legde hij ook foto's van de partijleden voor en een uitnodiging om deel te nemen aan een vergadering van de partij. Ook van deze documenten werd de authenticiteit niet in vraag gesteld, terwijl ze verzoekers politieke engagement in een oppositiepartij aantonen.

Zoals reeds gesteld, ligt de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn aanvraag. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zijn voorgehouden aanvraag minstens met een begin van bewijs te staven. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat de authenticiteit van de lidkaart niet wordt betwist, maar gaat voorbij aan het feit dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat geen enkel document voorligt dat kan staven dat hij werkelijk ondervoorzitter was van de jongeren in zijn wijk voor de Sam Rainsy-partij. Hoewel, zoals de verwerende partij dat al in de bestreden beslissing had gesteld, deze lidkaart, de voorgelegde foto's en de uitnodiging voor een partijvergadering een indicatie zijn voor verzoekers betrokkenheid bij de Sam Rainsy-partij, bewijzen ze geen van alle dat verzoeker omwille van deze betrokkenheid zou worden vervolgd in Cambodja.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een attest dat hij via zijn oom zou hebben ontvangen en dat werd geschreven door de voorzitter van de partij. Het attest, zo stelt hij, bevestigt niet alleen zijn politieke engagement, maar ook de problemen die hij als gevolg daarvan heeft ervaren.

Het voorgelegde document is evenwel een kopie, waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat deze gemakkelijk kunnen worden nagemaakt en vervalst (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Nu de authenticiteit van het stuk niet is gegarandeerd, kan het niet dienstig worden voorgelegd ten bewijze van verzoekers werkelijke profiel en evenmin van de vervolgingsproblemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid.

2.6. Het gegeven dat geen bewijzen worden voorgelegd van verzoekers beweerd ondervoorzitterschap klemt des te meer nu in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker het programma van de partij niet kent, terwijl hij verklaarde dat hij precies dat programma aan de jongeren in de wijk uitlegde, dat hij niet wist wanneer de partij werd opgericht en evenmin hoeveel zetels de partij bij de laatste verkiezingen haalde.

Verzoeker doet dienaangaande gelden dat hij geen gevorderde kennis heeft, maar wel de grote beginselen en waarden van de partij kent. De Cambodjaanse jongeren willen geen theoretisch en pompeus politiek discours, zo stelt hij, maar concrete en levende actie. Het gebrek aan theoretische kennis van het politieke programma is niet voldoende om de realiteit van zijn activiteiten in vraag te stellen.

Verzoeker kan niet worden gevolgd: van iemand die naar eigen zeggen zijn studies heeft stopgezet om de partij te verwoegen -en van wie dus een bepaalde begeestering kan worden verondersteld- om als ondervoorzitter van de jongeren in de wijk het partijprogramma te gaan uitleggen aan anderen, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij op de hoogte is, niet alleen van het programma, maar ook van

de onstaansgeschiedenis van de partij en zeker van de resultaten die ze behaalde bij de laatste verkiezingen. Verzoekers onwetendheid valt niet te verklaren in het licht van zijn profiel. Zijn argument dat de Cambodjaanse jongeren geen pompeus discours willen, doet hieraan geen afbreuk. De wijze waarop de programmapunten worden overgeleverd aan jongeren neemt immers niet weg dat wie die taak op zich neemt dat programma moet beheersen en moet weten hoe de partij in het politieke landschap kan worden gesitueerd.

2.7. Verzoeker ziet voorts geen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent zijn verblijfplaats, omdat de weken die hij doorbracht in een gehuurd appartement in Battambang en Phnom Penh niet met zijn "huis" in de gebruikelijke zin overeenkomt. Verzoeker heeft nooit ergens anders dan in een "familiethuis" gewoond en voor hem waren de twee maanden die hij ondergedoken leefde geen "verandering van adres".

Samen met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat deze post-factum verklaring geen steek houdt. Verzoeker verklaarde aanvankelijk dat hij zijn thuisadres pas verliet op 19 december 2009 en dat hij op geen enkel ander adres verbleven heeft (administratief dossier, stuk 4, p.2), om later tijdens het gehoor te verklaren dat hij reeds op 28 oktober 2009 zijn thuisadres verliet om te gaan onderduiken en dat hij sinds dan niet meer terugkeerde naar de ouderlijke woning. De tegenstrijdigheid is duidelijk en wordt door verzoeker niet afdoende weerlegd. In die context, en in het kader van zijn volheid van rechtsmacht, wijst de Raad er nog op dat verzoeker verklaarde in oktober 2009 te zijn ondergedoken bij de adjunct-president van zijn wijk, die een belangrijker partijlid was dan hijzelf. Deze handelwijze is weinig plausibel in het licht van het feit dat verzoeker precies omwille van zijn politieke engagement werd bedreigd. Hetzelfde kan gesteld worden aangaande zijn deelname aan een vergadering van de partij, uitgerekend op het ogenblik waarop hij ondergedoken leefde. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van een vrees voor zijn fysieke integriteit ingevolge de bedreigingen omwille van zijn politieke activiteiten, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij zich low profile opstelt gedurende de periode dat hij ondergedoken leeft. Verzoekers deelname aan een vergadering van de partij valt aldus niet te rijmen met de vrees die hij heeft en die hem er toe bracht onder te duiken -waar dan ook- tot aan zijn vertrek, en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Of het voor verzoeker al dan niet een belemmering was om naar Phnom Penh te gaan voor een vergadering terwijl hij zich in Battambang verborg, is terzake dan ook niet relevant.

2.8. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op goede gronden heeft kunnen oordelen dat de hierboven aangehaalde verklaringen van verzoeker de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas volledig hebben ondermijnd. Verzoeker heeft dan ook niet aangetoond dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en evenmin, gelet op het feit dat hij geen andere elementen bijbrengt dan deze die zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas constitueren, een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dat bij de beoordeling van de asielaanvraag het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden, kan niet worden bijgetreden: dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van het gehoorverslag en dat verzoeker tijdens die gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoeker niet op een individuele wijze zou hebben beoordeeld en zijn beslissing niet zou hebben genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 20 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS